

КАЛЬЧЕНКО Никифор Тимофійович (27. 01(09. 02). 1906, с. Кошманівка, нині Машів. р-ну Полтав. обл. — 14. 05. 1989, Київ) — партійний і радянський діяч. Батько [Галини](#) та [Володимира](#), дід [Микити Кальченків](#). Генерал-лейтенант (1944). Герой Соц. Праці (1976). Державні

нагороди СРСР. Закін. Полтав. с.-г. інститут (1928). Відтоді працював агрономом; 1930–38 — на керів. посадах на підприємствах АПК Полтав. та Харків. обл.; від 1938 — голова Одес. облвиконкому; 1941–45 — чл. військ. рад низки армій, а також Воронеж. і 1-го Укр. фронтів. Від 1946 — міністр тех. культур УРСР; від 1947 — міністр радгоспів УРСР; від 1950 — міністр с. господарства УРСР; 1952–54 і від 1962 — 1-й заступник голови, 1954–61 — голова РМ УРСР; одночасно 1962–65 — міністр виробництва та заготівель с.-г. продуктів УРСР. Член ЦК КПРС (1956–66), політбюро ЦК КПУ (1966–76). Від 1976 — персон. пенсіонер союз. значення. Депутат ВР СРСР 1 і 3–9 скликань.

Рекомендована література

1. Никифор Тимофійович Кальченко: Некролог // Рад. Україна. 1989, 16 трав.;
2. Уряди України у XX ст.: Наук.-документал. вид. К., 2001.

[Р. В. Пилипчук](#)

Бібліографічний опис:

Кальченко Никифор Тимофійович / Р. В. Пилипчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10754>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).